

**TÒA ÁN NHÂN DÂN
TỈNH HẬU GIANG**

**CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc**

Bản án 86/2021/DS-PT
Ngày: 27- 5 - 2021
V/v: Tranh chấp về bồi thường
thiệt hại do sức khỏe bị xâm
phạm

**NHÂN DANH
NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
TÒA ÁN NHÂN DÂN TỈNH HẬU GIANG**

- Thành phần Hội đồng xét xử phúc thẩm gồm có:

Thẩm phán - Chủ tọa phiên tòa: Ông Nguyễn Hồ Tâm Tú

Các Thẩm phán: Ông Nguyễn Hồng Thanh

Bà Trịnh Thị Bích Hạnh

- Thư ký phiên tòa: Ông Nguyễn Văn Khánh – Thư ký Tòa án nhân dân
tỉnh Hậu Giang.

- Đại diện Viện Kiểm sát nhân dân tỉnh Hậu Giang: Bà Phùng Bích
Tuyền - Kiểm sát viên tham gia phiên tòa.

Ngày 27 tháng 5 năm 2021, tại trụ sở Tòa án nhân dân tỉnh Hậu Giang, xét
xử phúc thẩm công khai vụ án dân sự thụ lý số: 47/2020/TLPT-DS, ngày 16
tháng 4 năm 2021 về “Tranh chấp về bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm
phạm”.

Do bản án dân sự sơ thẩm số: 57/2020/DS-ST ngày 30 tháng 12 năm 2020
của Tòa án nhân dân huyện C, tỉnh Hậu Giang bị kháng cáo.

Theo Quyết định đưa vụ án ra xét xử phúc thẩm số: 84/2021/QĐ-PT ngày
04 tháng 5 năm 2021, giữa các đương sự:

1. Nguyên đơn: Ông Nguyễn U

Địa chỉ: Ấp P, xã A, huyện C, tỉnh Hậu Giang.

Người đại diện hợp pháp của nguyên đơn ông Nguyễn U: Bà Lê T; Địa chỉ: Ấp P, xã A, huyện C, tỉnh Hậu Giang là người đại diện theo ủy quyền của nguyên đơn (theo văn bản ủy quyền ngày 25/5/2021). Có mặt.

Người bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp cho nguyên đơn Nguyễn U: Ông Nguyễn H; Địa chỉ: Số đường T, phường L, quận C, thành phố Cần Thơ - là Luật sư của Văn phòng luật sư H, thuộc Đoàn luật sư thành phố Cần Thơ. Có mặt

2. Bị đơn: Anh Phan M

Địa chỉ: Ấp A, xã P, huyện C, tỉnh Hậu Giang. Có mặt

3. Người có quyền lợi và nghĩa vụ liên quan:

3.1. Ông Phan Đ

Địa chỉ: Ấp A, xã P, huyện C, tỉnh Hậu Giang. Có mặt

3.2. Bà Lê T

Địa chỉ: Ấp P, xã A, huyện C, tỉnh Hậu Giang. Có mặt

3.3. Anh Lê A

Địa chỉ: Ấp P, xã A, huyện C, tỉnh Hậu Giang. Có mặt

4. Người kháng cáo: Nguyên đơn anh Nguyễn U

NỘI DUNG VỤ ÁN:

Theo bản án sơ thẩm và các tài liệu có trong hồ sơ thì nội dung vụ án như sau:

Người đại diện theo ủy quyền của nguyên đơn ông Nguyễn U là bà Lê T trình bày: Vào ngày 13/02/2018, trên tỉnh lộ 925 thuộc ấp Phước Long, xã Đông Phước, huyện C, tỉnh Hậu Giang. Anh Phan M điều khiển xe mô tô, biển số 95H1-243.31 tham gia giao thông đi không đúng phần đường và có nồng độ cồn vượt mức quy định, gây tai nạn cho ông Nguyễn U. Hậu quả theo kết luận giám định pháp y về thương tích ngày 13/8/2018, xác định ông U bị thương tích tổn hại sức khỏe 63% cụ thể: Tụ máu dưới màng cứng bán cầu trái đã phục hồi, gãy đa xương, vết thương đuôi mày phải ảnh hưởng thẩm mỹ. Đến ngày 10/4/2020, Trung tâm pháp y tỉnh Hậu Giang kết luận tại thời điểm giám định ông Nguyễn

U bị thương đuôi mắt phải, tụ máu dưới màng cứng bán cầu não trái đã phục hồi, gãy đa xương, tỷ lệ thương tích tổn hại sức khỏe 66%. Sự việc được Công an huyện C giải quyết theo thẩm quyền nhưng ngày 18/6/2020 đã ban hành Quyết định không khởi tố vụ án hình sự số 14, lý do không cấu thành tội phạm.

Ông U khởi kiện yêu cầu bị đơn Phan M phải có trách nhiệm bồi thường tổng số tiền 216.366.000 đồng. Tuy nhiên, do nhầm lẫn trong tính toán nên tại phiên tòa người đại diện theo ủy quyền của ông U thay đổi yêu cầu khởi kiện. Cụ thể, chỉ yêu cầu anh M bồi thường tổng số tiền 189.366.000 đồng. Trong đó: Tiền thuốc theo toa vé 25.136.000 đồng; Tiền taxi 2.050.000 đồng; Tiền giám định sức khỏe 2.680.000 đồng; Tiền mất thu nhập của ông U 180 ngày x 350.000 đồng/ngày = 63.000.000 đồng; Tiền mất thu nhập cho người chăm sóc ông U là bà Lê T: 06 tháng x 4.5000.000 đồng/tháng = 27.000.000 đồng; Tiền tổn thất tinh thần 50 tháng lương cơ sở là: 50 tháng x 1.390.000 đồng = 69.500.000 đồng.

Do ông M cùng gia đình đã bồi thường cho ông U được 6.000.000 đồng, nên ông U yêu cầu ông M bồi thường số tiền còn lại là: 189.366.000đ - 6.000.000đ = 183.366.000 đồng.

Bị đơn anh Phan M trình bày: Thừa nhận vào ngày 13/02/2018, anh có điều khiển xe mô tô, biển số 95H1-243.31 lưu thông từ hướng thị trấn Ngã Sáu ra hướng số 10, thuộc Quốc lộ 1A, khi đến gần Công an xã A thì xảy ra va chạm với ông Nguyễn U đang đi bộ qua đường, sau va chạm anh M bị bất tỉnh, khi tỉnh dậy thì đang điều trị tại Bệnh viện. Nay anh M không đồng ý bồi thường theo yêu cầu của ông U, vì sự việc trên cả anh M và ông U đều có lỗi nên phải tự chịu thiệt hại, đối với số tiền viện phí đã nộp cho ông U khoảng 10.000.000 đồng và hỗ trợ 6.000.000 đồng thì anh M không có ý kiến gì.

Người có quyền lợi và nghĩa vụ liên quan ông Phan Đ (cha của anh Phan M) trình bày: Khi sự việc xảy ra, ông Đ đã trả tiền viện phí cho ông U

10.080.000 đồng và có đến nhà ông U hỗ trợ 6.000.000 đồng. Đối với số tiền này ông Đ không có ý kiến gì.

Người có quyền lợi và nghĩa vụ liên quan anh Lê A trình bày: Khi sự việc xảy ra, ông Đ có thay anh M hỗ trợ cho ông U số tiền 5.000.000 đồng, do anh Lê A nhận thay và anh A đã giao số tiền này cho bà Lê T (vợ ông U). Trước khi tai nạn xảy ra, ông U đi bơm cát chung với anh A.

Người có quyền lợi và nghĩa vụ liên quan bà Lê T trình bày: Đối với số tiền 5.000.000 đồng mà anh A nhận từ ông Đ, thì bà T đã giao trả lại cho ông Đ để ông Đ đóng viện phí cho ông U.

Tại bản án dân sự sơ thẩm số: 57/2020/DS-ST ngày 30 tháng 12 năm 2020 của Tòa án nhân dân huyện C, tỉnh Hậu Giang tuyên xử như sau:

Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của nguyên đơn ông Nguyễn U.

Buộc anh Phan M có trách nhiệm bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm cho ông Nguyễn U với tổng số tiền 45.078.894 đồng.

Ngoài ra, bản án sơ thẩm còn tuyên về án phí, quyền thi hành án và quyền kháng cáo của các đương sự.

Ngày 04/01/2021, ông Nguyễn U kháng cáo toàn bộ bản án sơ thẩm, yêu cầu cấp phúc thẩm giải quyết sửa bản án sơ thẩm theo hướng tăng mức bồi thường cho ông U.

Người bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp cho nguyên đơn ông Nguyễn U là Luật sư H trình bày: Tòa án nhân dân huyện C tuyên buộc anh Phan M bồi thường cho ông U tổng số tiền 45.078.894 đồng, tại phiên tòa hôm nay anh M tự nguyện bồi thường thêm cho ông U khoảng 5.000.000 đồng. Tổng cộng anh M bồi thường cho ông U là 50.000.000 đồng, ông U không đồng ý. Bởi, tiền thuốc ông U có các toa vé chứng minh là 25.136.000 đồng nhưng Tòa án cấp sơ thẩm chỉ chấp nhận các toa vé, có chỉ định của bác sĩ là 10.558.894 đồng, phần còn lại không chấp nhận là quá thiệt thòi cho ông U, dù các toa vé còn lại, không có sự chỉ định của bác sĩ nhưng thực tế ông U có mua thuốc để trị bệnh; Tiền mất thu

nhập của ông U, công việc của ông U là bơm cát thuê thường xuyên, mỗi tháng được trả công 9.000.000 đồng, ông U yêu cầu 180 ngày x 350.000 đồng/ngày = 63.000.000 đồng nhưng cấp sơ thẩm chỉ chấp nhận 60 ngày x 130.000 đồng = 7.800.000 đồng là chưa phù hợp, bởi theo tỷ lệ thương tích của ông U cần có thời gian dài điều trị là 180 ngày, còn tiền công của ông U thực tế là 9.000.000đ/tháng nên việc ông U yêu cầu là có cơ sở; Tiền mất thu nhập thực tế cho người nuôi bệnh bà Lê T, thì ông U yêu cầu 06 tháng x 4.5000.000 đồng/tháng = 27.000.000 đồng nhưng Tòa án cấp sơ thẩm chỉ chấp nhận 01 tháng x 4.500.000 đồng = 4.500.000 đồng là chưa thỏa đáng cho ông U, bởi từ khi tai nạn xảy ra, ông U không tự mình chăm sóc bản thân nên bà T phải nghỉ việc ở nhà chăm sóc nên thiết nghĩ việc yêu cầu 06 tháng mất thu thập của bà T là phù hợp; Đối với số tiền tổn thất tinh thần, ông U yêu cầu 50 tháng lương cơ sở nhưng Tòa án cấp sơ thẩm chỉ chấp nhận 20 tháng lương cơ sở là chưa phù hợp, nên đề nghị Hội đồng xét áp dụng Điều 590 của Bộ luật Dân sự, chấp nhận bồi thường tổn thất tinh thần cho ông U là 50 tháng lương cơ sở.

Từ những tài liệu, chứng cứ nêu trên cũng như căn cứ vào tình hình thực tế. Đề nghị Hội đồng xét xử chấp nhận kháng cáo, tăng mức bồi thường cho ông Nguyễn U.

Đại diện Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Hậu Giang phát biểu quan điểm: Từ giai đoạn thụ lý đến khi đưa vụ án ra xét xử, Thẩm phán, Thư ký, Hội đồng xét xử và các đương sự đã thực hiện đúng quyền, nghĩa vụ của mình theo quy định của pháp luật tố tụng dân sự.

Về nội dung vụ án: Ông Nguyễn U là người kháng cáo nhưng không cung cấp được các tài liệu, chứng cứ mới để chứng minh cho yêu cầu kháng cáo cũng mình. Đồng thời, theo báo cáo kết luận điều tra, giải quyết vụ tai nạn giao thông của Công an huyện C cho thấy, vụ tai nạn giao thông nêu trên có phần lỗi của ông Nguyễn U, do đi qua lộ không đảm bảo an toàn vi phạm khoản 3 Điều 32 của Luật giao thông đường bộ nhưng cấp sơ thẩm chỉ buộc anh Phan M bồi thường thiệt hại cho ông U, không xem xét khấu trừ phần lỗi của ông U gây ra.

Mặt khác, tại phiên tòa hôm nay, anh Phan M tự nguyện bồi thường thêm cho ông U số tiền 4.921.106 đồng là có lợi ông Nguyễn U. Từ đó, đề nghị Hội đồng xét xử, áp dụng khoản 2 Điều 308 của Bộ luật Tố tụng dân sự năm 2015, giải quyết vụ án theo hướng, không chấp nhận kháng cáo của ông Nguyễn U, chấp nhận sự tự nguyện bồi thường của anh Phan M, sửa bản án sơ thẩm.

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

Căn cứ vào các tài liệu, chứng cứ đã được xem xét và kết quả tranh tụng tại phiên tòa, Hội đồng xét xử nhận định:

[1] *Về quan hệ pháp luật*: Nguyên đơn ông Nguyễn U khởi kiện đối với bị đơn anh Phan M để yêu cầu bồi thường thiệt hại về sức khỏe do tai nạn giao thông nên Tòa án cấp sơ thẩm xác định quan hệ pháp luật trong vụ án “*Tranh chấp về bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm*” là đúng theo quy định tại Điều 26 của Bộ luật Tố tụng Dân sự năm 2015.

[2] *Xác định về thẩm quyền*: Bị đơn anh Phan M cư trú tại ấp Đông Phú A, xã Đông Phước, huyện C, tỉnh Hậu Giang nên Tòa án nhân dân huyện C, tỉnh Hậu Giang thụ lý, giải quyết là đúng thẩm quyền được quy định tại điểm a khoản 1 Điều 39 của Bộ luật Tố tụng Dân sự năm 2015.

[3] Sau khi xét xử sơ thẩm, ngày 04/01/2021 nguyên đơn ông Nguyễn U kháng cáo. Xét đơn kháng cáo hợp lệ và còn trong thời hạn theo quy định tại các Điều 271, 272, 273 của Bộ luật Tố tụng Dân sự năm 2015 nên được Hội đồng xét xử phúc thẩm chấp nhận để xem xét theo trình tự phúc thẩm.

[4] Tại phiên tòa, người đại diện theo ủy quyền của ông Nguyễn U giữ nguyên kháng cáo, cụ thể yêu cầu cấp phúc thẩm giải quyết tăng mức bồi thường cho ông Nguyễn U. Xét kháng cáo của ông U, Hội đồng xét xử nhận thấy:

Vào lúc 20 giờ 30 phút, ngày 13/02/2018 tại tỉnh lộ 925 thuộc ấp Phước Long, xã Đông Phước A, huyện C, tỉnh Hậu Giang xảy ra vụ tai nạn giao thông đường bộ giữa người đi bộ qua đường là ông Nguyễn U với xe mô tô biển số 95H1-243.31 do anh Phan Văn Mới điều khiển lưu thông hướng Ngã Sáu đến cầu Ngã Cày. Hậu quả, theo bản kết luận giám định pháp y về thương tích ngày

13/8/2018 của Trung tâm pháp y tỉnh Hậu Giang (bút lục 20) xác định ông Nguyễn U bị thương tích tổn hại sức khỏe 63%, cụ thể: tụ máu dưới màng cứng bán cầu trái đã phục hồi, gãy đa xương, vết thương đuôi mảy phải ảnh hưởng thẩm mỹ. Ngày 10/4/2020, Trung tâm pháp y tỉnh Hậu Giang kết luận (bút lục 294): Tại thời điểm giám định ông Nguyễn U bị thương đuôi mắt phải, tụ máu dưới màng cứng bán cầu não trái đã phục hồi, gãy đa xương, tỷ lệ thương tích tổn hại sức khỏe là 66%. Anh Phan M bị thương nhẹ vùng mũi, xe mô tô biển số 95H1-243.31 bị hư hỏng nhẹ, ước tính thiệt hại khoảng 2.000.000 đồng.

Vụ án đã được Tòa án nhân dân huyện C có kiến nghị khởi tố vụ án số 03/KN.TA ngày 04/02/2020 (bút lục 214) nhưng Cơ quan Cảnh sát điều tra Công an huyện C không khởi tố vụ án, vì cho rằng không có cơ sở xác định thương tích gãy các xương sườn V, VI, VII của ông Nguyễn U là do tai nạn giao thông gây ra, xét lỗi thì các bên đều có lỗi, không có hành vi cấu thành tội phạm nên ông Nguyễn U mới khởi kiện yêu cầu anh M phải bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm.

[5] Xét yêu cầu của ông Nguyễn U. Hội đồng xét xử xét thấy, theo Báo cáo kết luận điều tra, giải quyết vụ tai nạn giao thông số 06/BC-CAH-GT ngày 10/5/2018 của Công an huyện C cho thấy, bị đơn anh Phan M điều khiển xe mô tô đi không đúng phần đường, có nồng độ cồn trong máu vượt mức quy định, không chú ý quan sát và nhường đường cho người đi bộ là vi phạm khoản 8 Điều 8, khoản 4 Điều 11 của Luật giao thông đường bộ. Còn nguyên đơn ông Nguyễn U đi bộ qua đường không đảm bảo an toàn là vi phạm khoản 3 Điều 32 của Luật giao thông đường bộ. Căn cứ theo Báo cáo kết luận điều tra nêu trên, có cơ sở xác định vụ tai nạn giao thông có phần lỗi của anh Phan M và có phần lỗi của ông Nguyễn U.

[6] Khi vụ tai nạn xảy ra, ông Nguyễn U phải đi cấp cứu tại Bệnh viện đa khoa Trung ương thành phố Cần Thơ từ ngày 13/02/2018 đến ngày 27/02/2018 thì xuất viện là có thật, nên ông U yêu cầu anh M bồi thường thiệt hại về sức khỏe là có cơ sở. Tuy nhiên, ông U yêu cầu bồi thường số tiền 189.366.000

đồng là chưa phù hợp với quy định tại mục 1, phần II của Nghị quyết số 03/2006/NQ-HĐTP ngày 08/7/2006 của Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao, cụ thể:

[6.1] Đối với tiền thuốc, ông U yêu cầu là 25.136.000 đồng nhưng ông U chỉ đưa ra được các toa vé, có chỉ định của bác sĩ là 10.558.894 đồng, đối với số tiền còn lại ông U không cung cấp được toa vé theo chỉ định của bác sĩ nên không phù hợp. Từ đó, Tòa án cấp sơ thẩm chỉ buộc anh M có trách nhiệm bồi thường tiền thuốc 10.558.894 đồng là phù hợp, có căn cứ.

[6.2] Đối số tiền xe cho việc đi trị bệnh, ông U yêu cầu là 2.050.000 đồng. Ông U cung cấp các toa vé có giá từ 140.000 đồng đến 280.000 đồng. Vậy trung bình mỗi lần đi về là 210.000 đồng. Xét ông U nhập viện vào ngày 13/02/2018, xuất viện vào ngày 27/02/2018 và tái khám vào ngày 05/3/2018 nên Tòa án cấp sơ thẩm chỉ chấp nhận 02 lần đi về x 210.000 đồng = 420.000 đồng, không chấp nhận số tiền còn lại là phù hợp.

[6.3] Đối với số tiền giám định sức khỏe, ông U yêu cầu 2.680.000 đồng nhưng ông U không cung cấp được tài liệu, chứng từ cho chi phí này, nên Tòa án cấp sơ thẩm không chấp nhận yêu cầu này của ông U là đúng quy định.

[6.4] Đối với số tiền mất thu nhập thực tế, ông U yêu cầu 180 ngày x 350.000 đồng/ngày = 63.000.000 đồng. Xét ông U nhập viện ngày 13/02/2018 đến ngày 27/02/2018 xuất viện, tái khám ngày 05/3/2018. Tổng cộng ông U điều trị tại bệnh viện là 15 ngày. Với thương tích của ông U cần nghỉ dưỡng điều trị tại nhà 45 ngày nên Tòa án cấp sơ thẩm tính cho ông U 60 ngày mất thu nhập là phù hợp. Ông U yêu cầu mỗi ngày 350.000 đồng nhưng ông U không đưa ra được các tài liệu, chứng cứ chứng minh cho thu nhập hàng ngày của mình bị mất là 350.000 đồng (chẳng hạn như bảng lương, hợp đồng lao động) nên Tòa án cấp sơ thẩm căn cứ vào mức thu nhập trung bình của người dân tại địa phương mỗi ngày 130.000 đồng tại thời điểm năm 2018 để tính cho ông U. Từ đó, số tiền ông U mất thu nhập được Tòa án cấp sơ thẩm chấp nhận 60 ngày x 130.000 đồng = 7.800.000 đồng là phù hợp, có căn cứ.

[6.5] Đối với tiền mất thu nhập thực tế cho người nuôi bệnh, là bà Lê T thì ông U yêu cầu 06 tháng x 4.5000.000 đồng/tháng = 27.000.000 đồng. Xét việc bà T nuôi bệnh ông U là có thật, nhưng ông U yêu cầu 06 tháng là chưa phù hợp, bởi ông U yêu cầu nhưng ông U không đưa ra được các tài liệu, chứng cứ chứng minh thời gian mà bà T nuôi bệnh là 06 tháng, trong khi ông U nhập viện từ 13/02/2018 đến ngày 27/02/2018 xuất viện, tái khám ngày 05/3/2018 (Tổng cộng ông U điều trị tại bệnh viện là 15 ngày), với thương tích của ông U thì bà T chỉ cần chăm sóc ông U thêm 15 ngày tại nhà. Từ đó, Tòa án cấp sơ thẩm tính cho bà T 30 ngày mất thu nhập là phù hợp. Căn cứ theo giấy xác nhận của Công ty TNHH V thì lương của bà T khoảng 4.500.000 đồng/ tháng. Do vậy, yêu cầu này của ông U chỉ được Tòa án cấp sơ thẩm chấp nhận 01 tháng x 4.500.000 đồng = 4.500.000 đồng là phù hợp, có cơ sở.

[6.6] Đối với số tiền tổn thất tinh thần, ông U yêu cầu là 50 tháng x 1.390.000 đồng = 69.500.000 đồng. Xét việc ông U bị tai nạn giao thông, bị thương tích trên 60%, ít nhiều tinh thần của ông U sẽ bị ảnh hưởng nên việc ông U yêu cầu bồi thường về tổn thất tinh thần là có cơ sở. Tuy nhiên, với mức bồi thường mà ông U yêu cầu là chưa phù hợp, bởi ông U không có nghề nghiệp ổn định và ông U cũng không đưa ra được các tài liệu, chứng cứ chứng minh do vụ tai nạn xảy ra đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến tinh thần, nghề nghiệp như thế nào. Do vậy, Tòa án cấp sơ thẩm tính cho ông U 20 tháng lương cơ sở với số tiền 27.800.000 đồng là phù hợp với mức độ, tính chất của vụ việc.

[7] Từ cơ sở nêu trên, cho thấy tổng các chi phí hợp lý được tính thiệt hại cho ông U là 51.078.894 đồng. Tòa án cấp sơ thẩm buộc anh Phan M phải bồi thường cho ông Nguyễn U là 51.078.894 đồng, anh M đã bồi thường cho ông U 6.000.000 đồng, nên anh Phan M phải bồi thường cho ông Nguyễn U số tiền còn lại là 51.078.894 đồng - 6.000.000 đồng = 45.078.894 đồng là có cơ sở.

[8] Tuy nhiên, xét vụ tai nạn giao thông giữa ông U và anh M, lỗi được xác định là lỗi hỗn hợp, trong đó có phần lỗi của ông Nguyễn U và có phần lỗi của anh Phan M, nên ông U và anh M phải chịu trách nhiệm tương ứng với phần

lỗi của mình gây ra nhưng khi giải quyết vụ án, Tòa án cấp sơ thẩm chỉ buộc anh Phan M chịu trách nhiệm toàn bộ thiệt hại, mà không khấu trừ phần thiệt hại do phần lỗi của ông U gây ra, là chưa chính xác. Nhưng sau khi xét xử sơ thẩm, anh Phan M không kháng cáo và tại phiên tòa phúc thẩm hôm nay, ngoài số tiền 45.078.894 đồng mà Tòa án cấp sơ thẩm buộc anh M bồi thường cho ông U, thì anh M tự nguyện bồi thường thêm cho ông U số tiền 4.921.106 đồng, sự tự nguyện của anh M không trái pháp luật và đạo đức xã hội và có lợi cho ông Nguyễn U nên Hội đồng xét xử chấp nhận. Do đó, anh Phan M phải có trách nhiệm bồi thường cho ông Nguyễn U tổng số tiền là 45.078.894 đồng + 4.921.106 đồng = 50.000.000 đồng.

[9] Từ những căn cứ và phân tích nêu trên. Xét thấy, ông Nguyễn U là người kháng cáo nhưng không cung cấp được các tài liệu, chứng cứ mới để chứng minh cho yêu cầu kháng cáo của mình, nên không có cơ sở chấp nhận kháng cáo của ông Nguyễn U.

[10] Chấp nhận sự nguyện bồi thường của anh Phan M; chấp nhận đề nghị của đại diện Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Hậu Giang. Sửa bản án sơ thẩm.

Vì các lẽ trên;

QUYẾT ĐỊNH:

Căn cứ vào Điều 584, Điều 585, Điều 586, Điều 590 của Bộ luật Dân sự năm 2015;

Điều 26, Điều 39, Điều 147, Điều 148, khoản 2 Điều 308 của Bộ luật Tố tụng Dân sự năm 2015;

Nghị quyết số: 326/2016/UBTVQH14 ngày 30 tháng 12 năm 2016 của Ủy ban thường vụ Quốc hội quy định về mức thu, miễn, giảm, thu, nộp, quản lý và sử dụng án phí và lệ phí Tòa án.

Tuyên xử:

Không chấp nhận kháng cáo của ông Nguyễn U

Sửa bản án sơ thẩm.

1. Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của ông Nguyễn U.

2. Buộc anh Phan M có trách nhiệm bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm cho ông Nguyễn U với tổng số tiền 50.000.000đ (Năm mươi triệu đồng).

Kể từ ngày có đơn yêu cầu thi hành án của người được thi hành án (đối với các khoản tiền phải trả cho người được thi hành án) cho đến khi thi hành án xong tất cả các khoản tiền, hàng tháng bên phải thi hành án còn phải chịu khoản tiền lãi của số tiền còn phải thi hành án theo mức lãi suất quy định tại khoản 2 Điều 468 của Bộ luật Tố tụng Dân sự năm 2015.

3. Án phí dân sự sơ thẩm: Anh Phan M phải chịu số tiền 2.500.000đ (Hai triệu năm trăm nghìn đồng).

4. Án phí dân sự phúc thẩm: Không ai phải chịu.

Trường hợp bản án, quyết định được thi hành theo quy định tại Điều 2 Luật thi hành án dân sự thì người được thi hành án dân sự, người phải thi hành án dân sự có quyền thỏa thuận thi hành án, quyền yêu cầu thi hành án, tự nguyện thi hành án hoặc bị cưỡng chế thi hành án theo quy định tại các Điều 6, Điều 7, Điều 7a, Điều 7b và Điều 9 của Luật Thi hành án dân sự; Thời hiệu thi hành án được thực hiện theo quy định tại Điều 30 của Luật thi hành án dân sự.

Bản án phúc thẩm có hiệu lực kể từ ngày tuyên án, ngày 27 tháng 5 năm 2021.

Nơi nhận:

- VKSND tỉnh Hậu Giang;
- TAND huyện C;
- VKSND huyện C
- Chi cục THADS huyện C;
- Các đương sự;
- Lưu hồ sơ.

**TM. HỘI ĐỒNG XÉT XỬ PHÚC THẨM
THẨM PHÁN – CHỦ TỌA PHIÊN TÒA**

Nguyễn Hồ Tâm Tú

